

Sondori „sutamiști“

Știi care e noutatea care a uluit întreg Moineștii? SON-
DORII „SUTAMIȘTI“. Da, sondori! Cînd au auzit, cei mai
mulți s-au îndoit de adevărul vestilor care circulau cu o lu-
teală uimitoare. Șoferi sutamiști se mai înțelege, dar sondori...
Și apoi ce se parcuro de sută de mil de kilometri? Și încă fără
reparații? Mașini n-au, iar cu grănicelul — nici atât. Și totuși
sînt acum sondori „sutamiști“. Numai că denumirea au căpă-
tat-o nu de pe urma kilometrilor parcursi, ci... a banilor cîști-
gați. Nu e vorba de vreun cîștig la „Loto“ sau „Pronos-
port“ ci...
Dar să luăm istorioara de la capăt.

Cum s-au sfătuit tinerii

Prin luna iunie, brigada lui
Birlișiu a terminat forajul unei
sonde. În acest timp se terminau
lucrările de montaj la o alta, cu
numărul 1111. Băieții tovarășului
Birlișiu au aflat că aceasta va
fi noua lor sondă. Brigadierul,
maistrul, veneau zilnic pe la 1111.
Vădui oamenii să vadă cum se
fac instalațiile, care-i calitatea
reparațiilor unor utilaje, cu ce
scule e înzestrată sonda.

Au făcut cunoștință cu coman-
da, regimul de lucru și operațiile
speciale necesare pe parcurs.
Deci, ce aveau de făcut, știau.
Rămănea de văzut cum va merge
treaba.

Mai tînti, grîji fața de turbidă.
Să fie mereu în cea mai bună
stare.

— Grîji și larăși grîji. Cînd
turbina a ajuns în talpa, pompele
să poată merge din plin — le
spuse brigadierul.

După pompe, fu rîndul regimu-
lului de lucru.

— Pînă la 500 metri foraj cu
apă — au hotărît tinerii sondori.
Nici apă n-a fost uitată. Cum
să fie uitată, cînd ea e ceea ce
sîrdeștește rocile spre fîșeții ca
abia așteaptă să-și facă loc spre
lumina zilei?

— Măi băieți, să nu ne lăcomim
— li sfătui băieții brigadie-
rului. Cînd avansul sabelor scade
la o treime față de prima oră
de lucru, să le extragem.

Odată hotărîte lucrările, tinerii
sondori au început forajul.

Brigadă sau sezonier?

Sînt pușina brigăzi în Valea Taz-
lului care să formeze un orga-
nism apă de bine încheiat și care
să lucreze într-aga o măsură cu
precizia unui sezonier.

Brigădiu sînt mult pe gînduri

sonda va fi forată după noul ste-
m — cu coloană unică. Aceasta
oferă mari posibilități de econo-
mizare a materialului tubular.
— Cîineea a vrut să le încerce
convingerea, spunîndu-le:
— Păi, acum, trebuie să lu-
crați cu mai mare atenție și din
pricina asta o să lungiți termi-
nul.

— Cum? — se întrebă bă-
ieții mirați. Dimpotrivă, noi cre-
dem că putem lucra și repede și,
deștearg, și cu cea mai mare at-
enție.

Deprețea a fost de partea lor.
Sonda au terminat-o cu 4 luni
înaintea termenului stabilit.

Și gospodari la fel de buni

Văzînd cum merge sonda, bă-
ieții se așteptau să doboare re-
cordul cunoscut în forajul son-
delor din Valea Tazlului. Și cu
cît ziua succesului depășea se a-
propia, cu atît depeună mai
multă rînd.

Cînd s-au dat salariile, petro-
liștii au aflat: brigada lui Bir-
lișiu a luat, pentru darea sondei
înainte de termen în producție,
nici mai mult nici mai puțin de-
cît 138.000 lei. Suma a fost împăr-
țită în brigadă după munca
fiecărui. Cel mai mult a luat
Grigoraș Ion — 3000 lei. Stam-
ciu și Chirea au fost în conceniu.
Așa că ei au primit mai puțin:
7500, și, respectiv, 6300 lei. Po-
dar și au încasat cîte 7500 lei, iar
sondorii, electricienii și mecanicii
între 5.000 și 7.000 lei.

Harnicii sondori s-au dovedit a
fi la fel de buni gospodari. Maist-
rul Grigoraș și-a cumpărat țigă
pentru casă. Pe adresa lui a ve-
nit un vagon special de la Fel-
doara. El și-a cumpărat și un
ceas de mînd. Un alt tînd, pe
nume Boris Dumitru, și-a cumpă-
rat un acordeon. Nu știe el prea
bine să cînte, dar timp de învî-
țare are berechet. Birlișiu și-a in-
stalat lumină electrică în casă.
Bine, bine, dar să ai curent în
casă și să-ți lipsească muzica nu
se cade. Astfel mobilierul a fost
completat cu un aparat de ra-
dio. Copiii s-au îmbrăcat în hă-
nușe noi și fără îndoială, nu omi-
ta în discuțiile lor să aminească
cașa, din cînd în cînd, despre
falma tatălui lor. Nu de altceva,
dar să știe și alții că e sînt fiii
lui Birlișiu.

I. ȘINCA

pe tinerii din echipa lui Chi-
rea li caracterizează agerimea.
Tîndrul maistru Constantin Chi-
rea s-a dovedit a fi un mare meș-
ter în ale sondorii. Are el fă-
cute pe toba granicului fel de fel
de semne. Toate își au rostul lor.
Podarul echipei sale, Trofim Ion,
e cam greoi, dar sus la pod lu-
crează cu o tufală uimitoare.
Agerimea băieților s-a dovedit la
„marșuri“. Tot pentru aceasta
sînt și semnele lui Chirea de pe
toba granicului. Cînd încep un
marș, băieții sînt la tocuri. Unul
la mosor, doi la clești, Trofim la
pod, iar Chirea la frînă. Maca-
raua urcă cu mare viteză. Chi-
rea e cu ochii la un semn știut.
Cînd a ajuns la un anume loc, a
încetinit. Inerția urcă elevatorul
pînă în dreptul lui Trofim, care
din viteză l-a și prins. Mosoristul
zmuțește ușor și „pasuți“ a și fost
slăbit sau strîns.

Dimpotrivă, celor din echipa
lui Stanciu, le este proprie ene-
rgia cu care lucrează. Stanciu
Constantin e cel mai tîndr maist-
ru, dar și cel mai impunător
prin statura sa. A treia echipă e
condusă de tîndrul maistru Gri-
goraș Ion. În afară de Avram
Nicolae, podar, un adevărat ar-
gint viu al brigăzii, întreaga e-
chipă e formată din oameni așe-
zați, care lucrează cu mult calm.

Aceste calități ale echipei lor,
adunate la un loc, plus măiestria
cu care conduce Birlișiu, au fă-
cut vestită brigada lor în întreaga
regiune petroliferă a Moldo-
vei.

Cînd au ajuns pe la 1950 metri
trebului să tubeze prima coloană.
Așa precedea comanda. Băie-
ții s-au adunat din nou la sfat.
De astă dată au hotărît repede:

— Cînd s-au forat după noul ste-
m — cu coloană unică. Aceasta
oferă mari posibilități de econo-
mizare a materialului tubular.
— Cîineea a vrut să le încerce
convingerea, spunîndu-le:
— Păi, acum, trebuie să lu-
crați cu mai mare atenție și din
pricina asta o să lungiți termi-
nul.

— Cum? — se întrebă bă-
ieții mirați. Dimpotrivă, noi cre-
dem că putem lucra și repede și,
deștearg, și cu cea mai mare at-
enție.

De curînd la întreprinderea de construcții metalice C.P.R.- Pitești a intrat în funcțiune o nouă secție de prefabricate din beton.

In clișeu: aspectul exterior
al noului secții.
Foto: EUG. CSIKOȘ

Discuțiile s-au stîns cînd toa-
rășul Gheorghe Jorđache, prim-
secretar al Comitetului raional
U.T.M.-Grișia Roșie, a anunțat
deschiderea ședinței.

— Toarăși, pe ordinea de zi fi-
gurează un singur punct: Cum
trebuie să-și folosească tinerii
timpul lor liber? Dau cuvîntul
tovarășului Ion Teodorescu, in-
structorul nostru raional.

Surzînd, instructorul a propus
să se aleagă un prezidiu.

Cîineea din sală, s-a ridicat și a
propus, spre surprinderea tute-
ror... trei tovarăși deodată. Nume-
roase voci au rîsunat în ace-
lași timp:

— Nu-i just. Se trează prin-
cipiul intern de organizație. Să fie
propus cîte un singur tovarăș
și să se voteze.

— Sigur că da!
— Așa-i, așa-i!

Pus în lucrare, cel cu pro-
punerea a sursinat numai pe unul.
Alți doi acționiști ai raionului —
care cunoșteau adevăratul scop al
ședinței — s-au ridicat și li-au
propus tot pe același. Al treilea
ales, însă, înțiriza să se prezinte
la masa prezidențială.

— Dar unde este tovarășul
Aurel Marinescu? — a întrebă
prefăcut instructorul.

Toți au dat din umeri. Cînd
toamă se pregătea cîineea să pro-
pună pe un altul, a intrat pe usa
din fundul sălii Aurel Marinescu
de la casa de cultură „Ștefan
Gheorghiu“. Cu patonul la sub-
fioară, cu cămăla în mînd, cu pă-
rul ulțoi, alergînd spre scenă, el
a strigat gîndind:

— Stați, stați... Sînt aici. Se
poate? Eu să lipsească? Tocmai
eu? Așaaa, Lăsați-mă să răsuf-
lesc. Buuu... Dați-mi referatul. Stați
pușin, să mă duc la microfon.

Risetele au tulburat înălțarea li-
nistea sălii. Celui care s-a postat
în fața microfonului nici prin

— Măi frate, li necădea el pe
cîte unul, azi ai răspuns cam slab
la seminar. Nu știu cum să fă-
cem: să te băgăm, să nu te bă-
găm în formație... Vezi tu, după
ION BAIESU

(Continuare în pag. 3-a)

— Măi frate, li necădea el pe
cîte unul, azi ai răspuns cam slab
la seminar. Nu știu cum să fă-
cem: să te băgăm, să nu te bă-
găm în formație... Vezi tu, după
ION BAIESU

(Continuare în pag. 3-a)

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2376

4 PAGINI — 20 BANI

Luni 24 decembrie 1956

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Primirea solilor marelui popor chinez la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Dumnică dimineața delegația
Adunării Reprezentanților Popu-
lari din întreaga Chină și dele-
gația Comitetului Popular din
Pekin care au sosit în țara noastră,
au făcut o vizită la Prezidiul
Marii Adunări Naționale a Repu-
blicii Populare Romine.

Oaspeții au fost primii de to-
varăși: dr. Petru Groza, Pre-
ședintele Prezidiului Marii Adu-
nări Naționale, acad. M. Sado-
veanu și M. Mujic, vicepreședinți
ai Prezidiului Marii Adunări Na-
ționale, A. Bunaciu, secretar al
Prezidiului Marii Adunări Na-
ționale, Gh. Stoica, membru al
C.C. al P.M.R., C. Paraschivescu-
Bălăceanu, N. Sălăgeanu, Gh. Vi-
drăscu, membri ai Prezidiului
Marii Adunări Naționale și alții.

Au fost de față Ke Bo-nian, am-
basadorul R. P. Chineze la Bucu-
rești și membri ai ambasadei.

Urînd bun sosii oaspeților chi-
nezi în țara noastră tovarășul
dr. Petru Groza a spus: „Bucu-
rești a vedea la noi pe fiii ma-
reului popor chinez este cu atît
mai mare cu cît noi nu mai sîm-
tom unii pentru ceilalți necunoscu-
ți cum eram în trecut. În deplina
de toate rezultatele muncii noastre
depuse nu numai în folosul
patriei noastre ci și al întiririi
întregii comunități a țărilor so-
cialiste“.

După ce a prezentat oaspeților
persoanele oficiale prezente,
și a urât membrilor celor două
delegații ședere plăcută în țara
noastră, tov. dr. Petru Groza a
spus în încheiere — „Vă rog să
transmițeți marelui conducător al
poporului chinez, tovarășul Mao
Tze-dun, urările noastre de bine.
De asemenea vă rog să transmi-
teți mulțumirile noastre Adunării
Reprezentanților Popolari din în-
treaga Chină care v-a trimis aici,
făcînd posibilă această întîlnire
a noastră. Dorindu-vă bun venit
la noi, noi păstrăm amintirea ospitalității
calde a poporului chi-
nez și a tovarășului Mao Tze-
dun, amintirea ospitalității calde
a prietenilor al căror oaspete am
fost“.

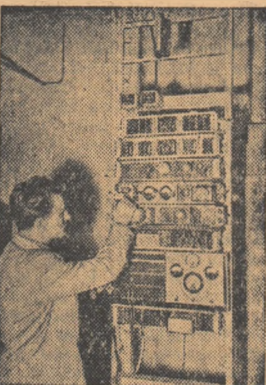
Răspunzînd cuvintelor ce li-au
fost adresate, conducătorul dele-
gației chineze, tovarășul Pin Ci-
jen, a spus: „Dați-mi voie ca în
numele președintelui R. P. Chi-
neze, Mao Tze-dun, al președin-
tului Comitetului Permanent al
Adunării Reprezentanților Popu-
lari din întreaga Chină, Liu Șao-
ti, să vă urez sănătate“.

După ce a exprimat satisfacția
deosebită a întregii delegații pa-
rlamentare chineze că tovarășul
Petru Groza a ținut să participe
la această întîlnire cordială, vor-
bitorul a spus: „Dv. ați afirmat
că Republica Populară Romînă
este o țară mică. Noi sîntem însă
de altă părere, căci țara dv. este
patrie. Pietrele prețioase din
lume nu trebuie să fie neapărat
mari. Valoarea lucrurilor nu constă
întotdeauna în volumul lor.
Diamantul este un obiect foarte
mic dar totodată el este cel mai
tare.“

Tara noastră este o țară foarte
mare, cu populație numeroasă
însă timp de sute de ani ea a
fost oprimată, astfel că marea
ei nu s-a putut desfășura pînă
în prezent.

Socialismul este maret, iar Re-
publica Populară Romînă este o
țară a socialismului, Marea fie-
cărui țări constă în aportul pe
care ea îl aduce la cauza apărării
păcii, la cauza socialismului,
iar amîndouă țările noastre fac

(Continuare în pag. 3-a)

Tovarășul Barbu Enea,
lector la Institutul politehnic
din București, verifică noua
stație de releu, creată la
acest Institut, înainte de a o
pune în funcțiune.

Cu planul anual îndeplinit

Îndeplinirea înaintea de termen
a planului anual de către
uzina „I. Mai“ din Ploiești,
cea mai mare întreprindere con-
structoare de utilaj petrolier din
țara noastră, este o realizare de
mare însemnătate, deoarece co-
lectivul uzinei, în deplină conș-
tientă de acțiune și avut o sarcină
deosebit de grea, aceea de a
spori în acest an producția cu 80
la sută față de anul trecut. Suc-
cesul obținut este rezultatul pre-
ocupării permanente a colectivului
de aici pentru ridicarea produc-
tivității muncii, indice care a
crescut simțitor în primele 11 luni
din acest an. În același timp,
prețul de cost al utilajelor petro-
liere a scăzut cu 14,33 la sută.
Anul acesta uzina constructoare
de utilaj petrolier din Ploiești a
executat un număr sporit de comen-
zări pentru export.

— Al cuvîntul, incuvîntă tova-
rășa Balas.

Cumpunînd vorbe, Vasile Ni-
colae a început să grăilească:
— Ce ar fi, dacă ne-am lua an-
gajamentul cu toții, să terminăm
reparația tractoarelor nu pînă la
1 februarie, cum e prevăzut? Eu
cred că în cinstea alegerilor se
cuvine să fim mai harnici. De
aceea, consider că n-ar fi rău să
reparăm cele opt tractoare ale
gospodăriei pînă la 20 ianuarie
1957. Ați văzut ce angajamente
frumoase și-au luat mecanizato-
rili de la S.M.T.-Andrășești? Cred
că în felul acesta le urmăm exem-
plul. Avem și noi suficiente posibi-
lități ca reparațiile să fie execu-
tate pînă la data propusă de mine.
Am văzut că tractoristul Francisc
Babos li ajută foarte bine pe cei
de la atelierul de reparații. Lu-
cru acest li pot face toți tractoriștii
noștri. Eu termin în curînd
arătările și...
— Propunerea lui Vasile Nicolae
a fost susținută de toți, cu entu-
ziasm.

În cinstea alegerilor de la 3 februarie 1957

Cît mai multe tractoare și mașini agricole reparate!

Organizare bună, realizări mari

GALAȚI (de la corespondentul
nostru). — Timpul se menșina
încă favorabil executării arătări-
rilor adînci de toamnă. La S.M.T.
sosesc veștii bune de la brigăzile
care nu s-au întors încă din
cîmp. Dar faptul că unii tractoriș-
ti mai lucrează pe ogoare nu a
împiedicat cu nimic colectivul
de la S.M.T.-„I. Mai“, Brăila, să
organizeze în bune condiții des-
fășurarea campaniei de reparații.
Organizînd munca pe ansamble,
mecanizatorii au reușit să re-
pare pînă de curînd 2 tractoare,
35 pluguri, 5 semănători, 6 cîs-
tere, 10 cultivatoare, 10 discuri,
5 vagoane-dormitor și altele.

În cinstea alegerilor de la
3 februarie și ca răspuns meca-
nizatorilor de la S.M.T.-Andrășești,
mecanizatorii de la S.M.T.-
„I. Mai“ — Brăila și-au luat an-
gajamente frumoase. Ei se vor
strădui să repara pînă la alegeri
27 tractoare, 9 șasiuri, 28 semă-
nători, 49 pluguri, 30 discuri, 31
cultivatoare, 110 grape, 17 va-
goane-dormitor, 17 remorci-clister-
ne — ceea ce reprezintă peste 95
la sută din planul de reparații al
stațiunii.

În ziua de 16 decembrie, Comi-
tetul raional U.T.M.-Brăila a or-
ganizat, în colaborare cu secția
agricolă a sfatului popular rati-
onal, o consfățire cu tinerii meca-
nizatorii fruntași din raion.

Discuțiile mecanizatorilor au
devenit și mai interesante, după
ce a vorbit Gheorghe Zătoi, se-
cretar al organizației de bază
U.T.M. de la S.M.T.-„I. Mai“ —
Brăila. El a arătat celor
de față angajamentele tovarăși-
lor săi, luate în cinstea zilei de
3 februarie. Rînd pe rînd, meca-
nizatorii s-au așezat brăilenilor,
angajîndu-se ca, în cinstea ale-
gerilor, să termine în întregime
planul reparațiilor.

Propunerea
a fost adoptată

DOMNEȘTI (de la corespon-
dentul nostru). — La adunarea
generală a organizației U.T.M.
din gospodăria de stat Domnești,
pe tractoristul Vasile Nicolae
li-au frămîntat tot timpul gîndu-
rile. Abia sosisse de la cîmp și se

— Cuvîntul
mecanizatorilor de la:
● S. M. T. „I. Mai“
Brăila
● G.A.S. Domnești

nizații de bază U.T.M., nota
unul după altul angajamentele
utemiflori. Vasile Nicolae se uita
în carnelul său, dar nu-l venea
nică o idee. După o vreme
însă, a prins să se lumineze la
chip și a ridicat mîna, imbujo-
rat:
— Tovarăși, vreau să spun și
eu ceva.

Marinarul — prin însăși natura
și tradiția meseriei sale — e o
fînță mai deosebită decît noi,
oamenii „terestri“. Marinarul e
un viteaz, pentru că el înfruntă
cu ceteazănță pustulul mării și
oceanelor, învingînd răul de
mare, obrazul lui cunoaște min-
gligerea sărată a valurilor în
furtună. Pe lîngă acestea, mari-
narul e un om umblat și mare
cunoscător al geografiei.

Grație acestor calități, atunci
cînd apare pe uscat, marinarul
provocă senzație și face jurori.
Lăsuîndu-și bereta smecherește pe
ceafă el trece în revistă, fanjos,
batalionul înflorât și zîmbitor de
lete și feteșcane care li privesc
cu nostalgie și cu un cîntac a-
mestic de diverse sentimente:
admirație, respect și iubire. El
înspiră de altfel cele mai duioase
și melancolice cîntece de dragoste.
Pe lîngă acestea, datorită lăp-
tului că în timpul pribegirilor
fiind înconjurat numai de apă
sufără cumpilț de sete, cînd an-
corează pe uscat, marinarul are
veselul obicei de a trage cîteo-
dăscă la mîsa.

lată de ce, în concluzie, se cre-
de că marinarul e o fînță spe-
cială și deosebită.
Teoria aceasta, pînă să precizez,
nu este un produs al convinge-
rilor mele personale. Ea mi-a
fost expusă de către un fost

incadrată numai de cîte în munca
politică a organizației U.T.M.
din sat. Pînă la ei în sineea sa
o adevărată cultură, pentru că
munca U.T.M.-ului mergea așa
și-aga. Băiat inteligent și cult
(are 8 clase de liceu). Oprică a
zeisat ce le lipsește. Înți
sportul. Deci — imediat o e-
chipă strasnică de fotbal, antre-
namente, mecluri, animafie.
Buun! Pe urmă o echipă artis-
tică. Cu ea la concurs, la re-
giune. Premiul III. Bun și cu
asta. De aici încolo băieții erau
al lui. Cînd li chema el, veneau
și noaptea.

— Tovarășu' secretar matroz
(fusese ales secretar), disează a-
vem cerc?
— Avem.
— Da... facem și un fotbal
mine?
— Nici nu se mai discută. Du-
pă cerc, stabilim formația.
Există ca vreun fotbalist să nu
vîndă la cerc?

— Măi frate, li necădea el pe
cîte unul, azi ai răspuns cam slab
la seminar. Nu știu cum să fă-
cem: să te băgăm, să nu te bă-
găm în formație... Vezi tu, după
ION BAIESU

(Continuare în pag. 3-a)

După ce s-a încheiat stagiul
militar, matrozul Bancu Oprea
s-a întors în satul său Atirnați,
din raionul Alexandria. Asta s-a
întimplat nu de mult. Toată tî-
nerimea din sat a primit vestea
aceasta cu satisfacție deplină.

— A venit Oprică matrozul!
Oprică matrozul, după ce a stat
cîteva zile în stînul familiei, s-a

COMENTARIU și polemici

SATISFAȚIE

Ministerul căilor de comu-
nicație ed italiei a rezolvat
pozitiv cererea societăților
particulare de transporturi
auto interurbane majorand
tarifele cu 15 la sută. Cere-
rea aceasta — relatează zia-
rele italiene — a fost moti-
vată prin faptul că prețul
benzinei a fost urcat, dată
întînd reducerea înălțării de
petrol ce a urmat blocării
Canalului de Suez.

Proprietarii societăților sînt
satisfacși. Dar ce părere au
pasagerii, în marea lor ma-
joritate muncitori din capi-
taleză orașelor, care sînt
vin și pleacă de la lucru cu
mașinile acestor societăți
sau jaramul ce căldoresc
după treburi la oraș? E clar
că „satisfacși“ lor nu e prea
mare, căci înțodată cel ne-
voiași plătesc cotele sparte.

MIRARE

„New York Times“ relatează
că în ultimul timp s-a în-
lesădit activitatea Ku-Klux-
Klanului mai ales în statele
din sudul S.U.A., deși împo-
triva acestei organizații te-
roriste au fost elaborate o-
serie de interdicții legale, și
ziarul se miră că oficialită-
țile nu țau nici un fel de măsuri.

Și noi ne mirăm. Ne mirăm
însă și de altceva: „New
York Times“ se face că nu
știe că mulți din cei ce se
semnează ziua legile de inter-
dicție a Ku-Klux-Klanului,
noaptea îmbracă giuglie
albe și spinăruza pe negri. A-
tunc cine ar putea lucra măsuri
și că doar n-or fi cînt de
proști legistului, ca să se
bege el însăși în închisoare.

D. L.

Manifestări în cadrul „Decadelor cărții“

Numeoase manifestări conti-
nuă să se desfășoare în orașele
țării noastre în cadrul „Decadelor
cărții“.

La Casa Universitarilor din
Cluj a avut loc schimbă o seza-
toare literară, organizată de U-
niunea Scriitorilor din R.P.R. și
Ministerul Culturii, la care au
participat oameni ai muncii, o-
ameni de cultură și artă, studenți
și elevi romini și maghiari.

Un cînt din operele lor Ioan
Agăbiceanu, Maria Banus, Băjor
Andrei, Marcel Bredășu, Eusebiu
Camilar, Lățay Lajos, Aurel Gur-
ghianu și alți scriitori romini și
maghiari.

În aceeași zi, în aula Institu-
tului agronomic din orașul Galați
a avut loc o sezațoare literară
organizată de secția culturală a
Sfatului popular regional și cen-
trul regional de librării și difu-
zarea cărții. Scriitorii Mihai Dra-
gomic și Nicolae Tăutu, laureați
ai Premiului de Stat, Aurel Mi-
ghale, Victor Tulbure, Al. Săh-
ghian, Cezar Drăgoi, Haralamb
Zincă și Nicolae Ștolan din
București au citit din lucrările
lor. La reșita sezațorii literare
și-au dat de asomene concursul
scriitorii gălățeni Veroniu Ștepa,
Manoile Bradescu, Val. Gornesciu
și I. Tănăsache.

În centrul orașului Ploiești se
afală Librăria Noastră nr. 1. Aici
se găsește linere vînzătoare har-
nice. Harnicia lor se traduce prin
inițiativa

Tara se pregătește de alegeri

Vie muncă de agitație

Agitatorii si-au început activitatea

CLUJ (De la corespondența noastră). — Pretutindeni în orașele și satelor regiunii Cluj, se desfășoară o intensă muncă de agitație în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională. În acest scop, au fost instruiți peste 3.800 agitatori. A fost trimis la

sate un număr de peste 216 conferențieri care au vorbit în fața muncitorilor despre actuala situație internă și externă, precum și despre alegerile de la 3 februarie 1957.

Numeri în raionul Ludus, de pildă, au fost în total 18 asemenea conferințe la căminele culturale și Casele alegerilor. În cele 125 Case ale alegerilor deschise în aceste zile, precum și la căminele culturale se organizează discuții cu alegătorii și seri de lectură. Echipile culturale prezintă programe de cîntece și dansuri. În raionul Ludus patru echipe artistice au făcut deplasări în comunele învecinate cu programele lor. Astfel, au fost prezentate programe artistice de echipe culturale din comanele Ludus, Bogata, Sintgeorg, Zam.

În raionul Aiud, s-au organizat 27 cercuri de citit iar în orașul Turda patru brigăzi artistice de agitație din întreprinderi își pregătesc intens repertoriul pentru a prezenta programe în fața alegătorilor.

PLOEȘTI (De la corespondența noastră). — În raionul Rimnicu Sărat s-a făcut instruirea a peste 1700 de agitatori pentru campania electorală.

Majoritatea acestora sînt tineri, utemiști. Toți acești agitatori participă la adunările populare la care au fost propuși candidați. Carnetele lor sînt pline de note cu scurte date privitoare la viața și activitatea candidaților cit și cu realizările regiunilor de democrație populară în localitate.

Agitatorii au fost repartizați pe circumscripții, iar azi au și început să desfășoare activitatea.

În orașul Rimnicu Sărat au fost pregătiți 500 de agitatori.

A treia naștere a lui Pavel Korceaghin

Dorința brigadierilor

Oricît de exagerat ar părea aceasta, trebuie să spun că am fost martor la nașterea lui Pavel Korceaghin și încă la cea de a treia naștere a sa în aceste zile, cînd comemorăm 20 de ani de la moartea lui Nikolai Ostrovski, născătorul autor al nămiritorului erou Korceaghin, ini răscojesc carnetul de notițe și copie din el citiva fragmente. Sînt notițele pe care le-am luat în studiul de filme artistice din Kiev unde a avut loc „nașterea” de care vorbesc.

Despre prima naștere a lui Korceaghin am aflat din paginile cărții lui N. Ostrovski „Așa s-a călît oțelul”. A doua lui naștere a avut loc într-un film în care era intruchipat pe ecran eroul iubit al tineretului sovietic, model pentru mil și mil de tineri. Acest film a fost realizat în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. El nu dădea o imagine completă a vieții lui Korceaghin, ci povestea numai deservirii copilărie și adolescența sa. Filmul nu a fost turnat în Ucraina, unde se petrecea de fapt acțiunea cărții, ci la Așabad, unde se evacuase studioul.

Acum chipul lui Korceaghin prinde viață pentru a treia oară, iar pe pelicula cinematografică revine epoca eroică, furtunoasă, care i-a dat naștere. Am vizitat de două ori studioul cinematografic, am asistat la turnarea filmului și iată de ce pot spune pe drept cuvînt că am fost martor ocular la a treia naștere a lui Korceaghin.

„Pe platou se repetă scena din barac. Tînărul fricos, las, care s-a speriat de greutățile construcției liniei de cale ferată, este îndepărtat din rândurile lor de către tovarășii săi care îl exclud din Comsomol. Dimitrii Varenicov interpretează cu multă autenticitate figura dezertorului.”

B. Iazman, directorul filmului, se îndreaptă spre un tînăr care ține în dreptul gurii o pipie, dă indicații figuranților. Acesta este Alov — unul din regișori.

— Dar unde e Naumov?

— Naumov nu se simte bine. Lipsese fiindcă este rănit.

În clipa aceasta, un tînăr cu montă de ploaie, cu un fular răsunător în jurul gâtului, se îndreaptă spre Alov, îi ia pipia din mînă și cu glas răgușit strigă ceva spre figuranți.

— Mă sozoțai! — mi spune zîmbind directorul — nici n-am știut

că Naumov a venit totuși. După ce se vede, ardoarea cu care lucrează a fost mai puternică decît febra ce-l încercă.

Sonoria anunță pauză. Fac cunoștință cu Alov, Naumov, precum și cu chipul interpret al lui Korceaghin. Toți sînt modesti și am gîrșiciți la vorbă. Dar nici unul nu vorbește despre sine, ci despre ceilalți. Alov despre Naumov și invers, iar amindoi despre Korceaghin-Lanovoi iată ce am auzit despre ei:

Vladimir Naumov și Alexei Alov sînt prieteni. Amîndoi au absolvit în anul 1951 Institutul cinematografic din Moscova. Au fost elevii cunoscutului cineast Savenko. La turnarea filmului „Taras Șevcenko” au luat parte ca asistenți ai profesorului. După moartea maestrului Savenko, care a intervenit, cei doi tineri au finalizat scenele neterminate. Filmul „Așa s-a călît oțelul” i-a pus în fața unor probleme destul de serioase. Greutățile au început odată cu alegerea scenariului. N-a fost de loc ușor. Douăzeci și cinci de persoane au încercat pînă acum să dramatizeze romanul lui Ostrovski. În cele din urmă regișori au ales scenariul lui V. Ișev. Cel puțin tot atîta bătaie de cap le-o pricinuit alegerea interpretului lui Korceaghin. Din cei cincisprezece candidați norocoșul a fost Vasili Lanovoi. Absolvind clasa a zecea Lanovoi a devenit student la Facultatea de ziaristică din Moscova. Însă în curînd și-a luat rămas bun de la această

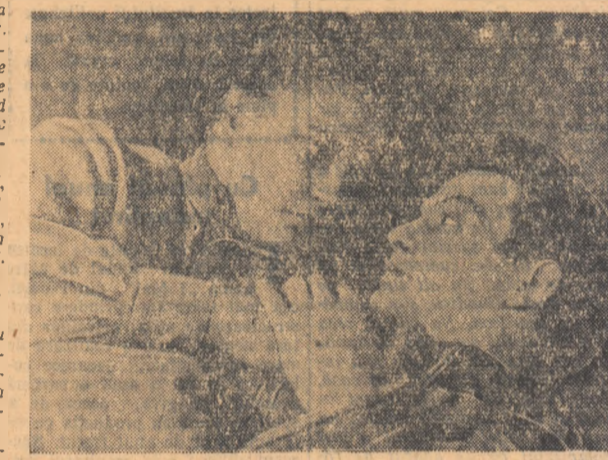
atrăgătoare profesie și a început să filmeze în „Examenul de maturitate”, unde a jucat rolul principal. Pe urmă devine student al școlii de artă teatrală de lângă teatrul Vahangov. De aici, ajunge la studioul din Kiev. Unii erau nelncrăzători în ceea ce privește noul său rol, nu-l găseau potrivit exteriorului său, trăsăturilor sale fine dar cei doi regișori nu și-au schimbat hotărîrea. După cum arată rezultatele, alegerea a fost bună.

„Între timp, pauza s-a terminat. Incepe iarăși repetiția scenei din barac. Acum merge foarte bine, totuși se mai repetă de cîteva ori. Regișorii vor să se filmeze o scenă improvizabilă.”

„Peste cîteva zile am fost invitat la studiul. Într-o sală mică au fost proiectate cîteva fragmente de pelicula dezvoltate. Filmul era încă „crud”, dar m-a impresionat puternic.”

Pe ecran se perindară una după alta momentele înfîntării lui Korceaghin cu Tonia, munca adevărată a comsomolului, care nici în timpul celui mai teribil viscol n-au întrerupt lucrările de construcție a căii ferate, lupta lui Korceaghin cu boala, conflictul cu speculanții, scena din locuința Rilei Ustinovici etc. În fiecare scenă se simte atmosfera epocii, a războiului civil, patosul înfîntării unei vieți noi, care l-a înflăcărat și călît pe Korceaghin și de tovarășii săi.

BALOGH JOZSEF

O scenă din film

Președintele cooperativei

In nordul țării...

BAIA MARE (prin telefon de la trimitul nostru). — Pămînt bogat, pămînt mănănos se găsește aci în capătul țării. Pe pămîntul acesta negru și întins ca palma, au fructi pe tîmbarie, grîșorii și moșierii, sute și sute de roți. Bogățiile și bucuriile erau numai ale familiilor de nobili, stăpînii pămînturilor, ai satelor și ai oamenilor.

Pămîntul acesta negru, cu bogățiile și bucuriile lui, a devenit acum al celor care au fructi pe el de veacuri. În aceste zile, cînd de la un capăt la altul al țării poporul nostru îl propune pe cei mai buni fil ai săi drept candidați ai F.D.P. în alegerile pentru Marea Adunare Națională cine sînt aleși oamenilor muncii din nordul țării?

Zilele trecute, la școala de 7 ani din comuna Boba s-au adunat peste 500 de muncitori, colectiviști, întovărășiți, țărni muncitori din mai multe comune ca să propună un candidat pentru circumscripția electorală nr. 6. Cu entuziasm caracteristic acestor adunări au propus candidatura lui Florian Pop, președintele întovărășirii din Boba, cunoscut ca bun gospodar.

De curînd și la Mofinu Mare, raionul Carei, s-au adunat cetățenii din raza circumscripției electorale nr. 8. Tovarășii Mihai Ionescu, directorul școlii de 7 ani, a propus drept candidat F.D.P. o femeie simplă — colectivista Aurelia Suta, din Mofinu Mic. Sigismund Botoș, președintele colectivei din Mofinu Mic și alți colectivști au propus celor prezenți cîț de harnică și pricepută este Suta Aurelia.

O altă adunare înfăptuită a avut loc la Bereni, raionul Carei, pentru desemnarea candidaților F.D.P. în circumscripția electorală nr. 4. Oamenii din satele care au aparținut cîndva familiei grofului Karoly au vorbit despre realizările lor. Au arătat că în comuna Bereni, Urziceni, Ciurmești, Lucădeni și în alte părți în care țărni muncitori au trecut la forme socialiste de lucrare a pămîntului, nivelul lor de trai a crescut simțitor.

Colectivistul Iosif Mitrușka, fost argat al grofului Karoly, a propus candidatul pe Ludovic Obis, președintele colectivei din Bereni. De 6 ani Ludovic Obis este președinte al acestei colective, una din cele mai bogate colective ale țării (fondul ei de bază s-a ridicat în acest an la 4.000.000 lei).

ST. HALMOȘ

În aceste zile aniversăm două mari evenimente în viața poporului nostru muncitor: două Congrese ale partidului clasei muncitoare din țara noastră. Primul, Congresul al V-lea al P.C.R., care a avut loc în 1931; al doilea, Congresul al II-lea al P.M.R., care a avut loc în anul 1955. Între cele două evenimente s-a scurs aproape un sfert de veac. Un sfert de veac de lupte revoluționare; un sfert de veac în cuprinsul căruia furtorii tineri bucurii necesare vieții și-au văzut realizat visul cel mai fierbinte: izbînda revoluției socialiste. Și dacă această izbînda a fost posibilă, dacă astăzi în România stăpînesc oamenii muncii de la orașe și sate, dacă astăzi pe meleagurile noastre crește abstrințur socialismul — toate acestea se datoresc faptului că în fruntea celor ce muncesc a stat todeauna neclintit și dirz întregul partid marxist-leninist, partidul comunistilor.

În anul 1931 — an în care s-a ținut istoricul Congres al V-lea al P.C.R. — Alexandru Sahia își începea cu aceste cuvinte pline de amărăciune unul din articolele sale: „Din ce în ce mai mult apăsarea își întinde brațele, acapararea, roade surd”. Sînt cuvintele unui scriitor muncitor adine înfînt în realitatea a celor vremuri, sub privirile cărora se așternea tabloul tragic al vieții milioanei de tînduri ori vrînt exploații și umiții.

Faptele și cifrele ilustrează cît se poate de convingător starea economică mizeră a României acelor vremuri. Ele arată, în primul rînd, situația jalnică a industriei românești înfăptuită, ca întreaga economie de altfel, trustrilor imperialiste. Anii de criză economică au lovit din plin industria din țara noastră.

Agricultura României cunoștea la rîndul ei, un continuu declin. Criza economică a avut în agricultură urmări catastrofale atît în ce privește scăderea prețurilor produselor agricole, cît și a suprafețelor însemnate.

În această perioadă în care burzuezia și moșierimea încerca să lasă din criza economică pe spinarea oamenilor muncii, o situație deosebit de grea avea

tineretul muncitor care suferea o dublă exploatare: și ca oameni ai muncii și ca tineri muncitori.

Exploatarea sîngeroasă a celor ce muncesc de către monopolurile străine și de către capitaliștii și moșierii autohtoni era completată de politica cercurilor guvernante din România de pregătire a războiului antisovietic — politică care agrava și mai mult greutățile economice ale țării.

Concomitent cu ofensiva împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii și cu pregătirea de război, clasele dominante din România burzuezo-moșierescă au intensificat măsurile teroriste împotriva clasei muncitoare și a organizațiilor sale revoluționare.

Tocmai în împrejurările cînd avîntul revoluționar al mișcării muncitorești era în creștere, cînd partidul trebuia să fie mai unit ca oricînd și să conducă cu fermitate masele populare la luptă, elemente nepartinice, stăpînite de mentalitate mic burzuezoasă, din conducerea partidului reușeau să provoace în partid o crîmălă luptă fracționistă fără de principii. Prin rezoluția sa din august 1930, Secretariatul Politic al Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste a dat un mare ajutor partidului nostru sprînjindului să lichideze fracționismul și să-și refacă unitatea. Partidul a zdrobit fracțiunile, și-a întărit rîndurile și astfel rolul conducător și influența sa în marile lupte populare în plină desfășurare, crește considerabil.

În aceste condiții social-economice și politice a avut loc la sfîrșitul anului 1931 Congresul al V-lea al P.C.R. care a constituit un moment de cotitură în viața partidului nostru. Avînd sarcina să clarifice problemele de bază ce se ridicau în mișcarea revoluționară din România și să înnareze partidul din punct de vedere ideologic, congresul a înscris pe ordinea de zi dezbătînd și analizînd în mod special: situația economică și politică din România și sarcinile Partidului Comunist din România; problemele construcției de partid; luptele economice, gîrșinile și tactica partidului în mișcarea sindicală; criza agrară și activitatea partidului la țară;

multe Criseta pînă a ajuns caldă. Apoi la adunat astăzi să alegem din mijlocul nostru candidatul F.D.P. Pe un om care să ne reprezinte cu cinste cartierul și întreprinderile unde lucrăm în Marea Adunare Națională...”

— „Ei, dar acesta-l Constantin Isac al nostru...” meșterul pavorat...”

— „Eu m-am gîndit, m-am socotit, vorbi încel pavatorului și iaca m-am oprit la un om care scoțese și și încă alții că-i vrednic de cinstirea aceasta. Ei om așezat, energetic și gospodar. Mulți îl cunosc: e Criseta Ghilonea, președintele cooperativei meșugărești „Muncitorul socialist”...”

A mai zis ceva maiștrul dar portarul n-a auzit din pricina aplauzelor. Tare ar fi vrut să-l vadă și el.

Au mai luat cuvîntul și alții. Tovarășii Cîrșăreanu Ion, secretarul organizației de partid de la Cooperativa „Muncitorul socialist” și Șchiner Herșcu, directorul „Jesătoriei „Donca Simo”...”

Un vorbitor începu să relateze viața celui propus candidat:

— La 14 ani pornește din Mărtinești, un sat sărac din preajma R. Sărat, să aducă pîine pentru frății orfani. Orfelinul l-a dat la meserie. A răbdat

problema națională și sarcinile partidului în mișcarea național-revoluționară; sarcinile partidului în rîndurile țipetului etc.

Aprecierii Congresului despre situația economică-politică a României și sarcinile Partidului Comunist, constituie un strălucit exemplu de aplicare creatoare a învățăturii marxist-leniniste la condițiile țării noastre: pentru prima oară se făc precizări de o importanță considerabilă privind perspectivele, sarcinile fundamentale, caracterul și forțele motrice ale revoluției din România burzuezo-moșierescă, se elaborează un întreg plan strategic și tactic de luptă al partidului. Astfel, documentele Congresului relevînd faptul că România a pășit pe calea dezvoltării industriale abia în perioada imperialismului, că dezvoltarea ei industrială ulterioară s-a petrecut în condițiile crizei generale a capitalismului cînd eliminarea radicală a rămășițelor feudale — frîna a creșterii forțelor de producție — devenise imposibilă pentru burzuezie, scoi în evidență că în România se împleteau formele cele mai dezvoltate ale capitalismului (trustrii, carteluri etc.) cu înăpoierea industriei și cu importanța rămășițelor feudale (proprietatea moșierescă, dijma etc.). Această situație ducea la o serioasă ascuțire a contradicțiilor de clasă din România. Contradicțiile sociale fundamentale care trebuiau rezolvate prin revoluție erau conținute în cele două contradicții de clasă: între proletariat și burzuezie și între țărni și moșierii; exploatarea țărnișilor de către capitalul monopolist constituia sursa unei contradicții puternice dintre țărnișii și capitalul financiar; o contradicție importantă era și aceea dintre chia-

CUVINTUL corespondenților

La Vaslui, în decembrie

Viața artistică pare a fi înghetată de coborîrea temperaturii la Vaslui. Prin aceste meleağuri moldovenești nu-și mai face apariția trupele de teatru cu odinoară, vara, inundau orașul. Altfel nu mai vorbesc despre asemenea evenimente artistice. Cele două săli de spectacole, „Mihail Eminescu” și „I. C. Frimu” nu mai cunosc animația serilor de vară. Acum, iarna, cetățenii din Vaslui se întreabă: oare ne-au dat uitării actorii teatrelor moldovene?

De uitat nu l-au uitat Orice colectiv de teatru ar veni în turnee la Vaslui, dar cum să joace actorii într-o sală neîncălzită? Iată de ce nu vin actorii de la Iași, Birlad sau de alte meleağuri și la Vaslui.

Sala „I. C. Frimu”, deși este înzestrată cu toate instalațiile necesare unui teatru, nu poate fi utilizată pentru că în cabine au fost instalați diverși locatari, iar în sală nu se face foc. Sala „Mihail Eminescu” prezintă de asemenea cîteva inconveniente. Scena nu are instalații de lumină și decor în bună stare, din sală au dispărut sobele iar prin acoperiș plouă.

Se impune ca forurile în drept să treacă neîntîrziat la amenajarea săliilor de teatru mai sus menționate, să evacueze locatarii nepotriji din cabinele teatrelor „I. C. Frimu” și să refacă din nou sobele și să repare acoperișul sălii „Mihail Eminescu”. În acest fel, întreprinderea „Comasibitilii” din Vaslui va trebui să repartizeze celele de lemne necesare unei bune încălziri a celor două săli de spectacole.

Nu mai așa cetățenii din Vaslui

Nu mai așa cetățenii din Vaslui vor mai avea ocazia să vadă vreun spectacol de teatru. Poate că atunci din rîndurile spectatorilor nu vor lipsi nici tovarășii președinte al sfatului popular orașenesc și nici șeful secției culturale, care se pare că, pînă în prezent, nu prea jînduiesc după spectacole teatrale.

A. BARBU învățător

Pregătiri pentru serbarea pomului de iarnă

LA POARTA FABRICII „Elastic” din Sibiu clacșonii au născut sosele autobusului. Sub privirile calde ale celor care îl așteptau, numeroși copii au început să coboare din autobuz.

Erau mulți. Mai mulți de cît se credea că vor veni. Fri-

În anul acesta la întreprinderea „Elastic” din Sibiu se va organiza o serbarea pomului de iarnă.

În altă încăpere, tovarășii Constantin Teodorescu pun în scenă jeria „În jurul pomului de iarnă.”

Toți erau mulțumiți. Primul pas făcut în activitatea artistică de copiii muncitorilor a dat rezultate neașteptate.

În anul acesta la întreprinderea „Elastic” din Sibiu se va organiza o serbarea pomului de iarnă de toată frumusețea.

IOAN FULEA de la fabrica „Elastic” din Sibiu

25 de ani de la Congresul al V-lea al P. C. R.

burime și păturile proletare, semiprolat și sărace de la sate; o importanță enormă o aveau și contradicțiile naționale dintre naționalitățile asuprite și clasele stăpînitoare ale națiunilor romine; existau de asemenea contradicții între mica burzuezie orașenescă și capitalul monopolist, însă acestea nu aveau o importanță dependentă. Pe baza acestor constatări, congresul a ajuns la concluzia că România reprezenta unul din ıncelele slabe din lanțul statelor imperialiste, unde existau condițiile pentru izbucnirea și izbînda revoluției.

Congresul 6-a ridicat cu hotărîre împotriva devierilor oportuniste de dreapta care își găseau expresie în diferite „teorii” ca: teoria „neo-iobăgăstă”, teoria înrudită cu aceasta care caracteriza partidul național-țărănesc ca un partid progresist etc.

De asemenea, Congresul a respins devierea sectaristă de „stînga” care se manifesta, în primul rînd prin „teoria” conform căreia România ar fi stat nemijlocit în fața revoluției proletare.

Congresul a stabilit pentru întregul partid sarcina desăvîrșirii unei lupte hotărâte și intransigente împotriva abaterii de dreapta care era periculoasă principial, împotriva sectarismului de „stînga”, și pentru apărarea cu fidelitate a ideologiei marxist-leniniste.

Analizînd situația economică obiectivă, relațiile sociale dintre clase congresul a reușit să clarifice forțele motrice, caracterul și perspectivele revoluției din România. La congres s-a precizat că prin conținutul ei de clasă puterea de stat din România e o putere burzuezo-moșierescă. În care hegemonia economică și politică se află în mîinile marilor burzuezi romine și marilor boieri romini.

Plecînd de la aceste considerente, Congresul al V-lea a ajuns la o concluzie deosebit de importantă teoretică și practică pentru mișcarea noastră revoluționară: România se găsea în fața unei revoluții burzuezo-democratice.

Sarcina revoluției în România era ca, sub hegemonia proletariatului, să doborîce forța puterea de stat burzuezo-moșierescă și să stabilească dictatura revoluționară-democratică a proletariatului și a țărnișilor. Sub conducerea proletariatului trebuia să se organizeze lichidarea relațiilor feudale la sate, lupta național-revoluționară, și să se pregătească drumul spre revoluția socialistă.

În ceea ce privește forțele motrice ale revoluției, congresul a precizat cu toată claritatea că forța motrice principală este proletariatul care trebuie să conducă toate forțele revoluționare, toate luptele pentru eliberarea socială și națională pentru doborîcirea cu forța a dictaturii burzuezo-moșierescă.

În lupta pentru desăvîrșirea revoluției burzuezo-democratice, proletariatul trebuia să se sprijine la toate elementele proletare și semiprolatere, să atragă alături de el ca aliați păturile sărace și cele mai de seamă pături mijlocie ale țărnișilor; de asemenea proletariatul trebuia să paralizeze influența partidului burzuezo-moșieresc și mic-burzueze asupra maselor de bază ale țărnișilor și să ducă lupta împotriva burzueziei satelor (chiaburimea).

Aplicînd în mod creator teoria leninistă a transformării revoluției burzuezo-democratice în revoluție socialistă la condițiile obiective social-economice ale revoluției din România și ținînd seama de particularitățile forțelor ei motrice cît și de situația internațională, documentele Congresului al V-lea arată: „Conducînd masele muncitoare cele mai largi rominești și ale naționalităților asuprite la lupta revoluționară burzuezo-democratică a țării, ducînd această luptă pînă la capăt, clasa muncitoare sub conducerea P.C.R. deschide prin această por-

I an de la Congresul al II-lea al P. M. R.

rațiilor sub hegemonia proletariatului, condus de partidul comunist. Pentru realizarea a acestei sarcini trebuia să se elaboreze linia strategică și tactică justă a partidului în problema țărănescă și să se lichideze cu greșelile făcute în trecut de elementele oportuniste.

Congresul al V-lea a stabilit că partidul avea sarcina să organizeze masele țărănești și să le conducă la lupta pentru rezolvarea revoluționară a problemei pămîntului prin confiscarea întregii proprietăți mari și a întreprinderii acestei proprietăți și predarea lor fără plată argaților, muncitorilor agricoli, țărnișilor săraci și mijlocași și tineretului sărac fără deosebire de naționalitate.

Subliniînd că P.C.R. este unicul partid care luptă pentru adevărată eliberare națională, Congresul a fixat sarcina ducerii în lupte intransigente pe două fronturi: împotriva sovinișmului român și a naționalismului populăre de alte naționalități.

De asemenea o sarcină de prim ordin era apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice împotriva pregătirilor războinice ale imperialiștilor.

Structura organizatorică, compoziția partidului au constituit alte domenii în care Congresul a orientat în spiritul leninismului activitatea de partid. Se cerea să se realizeze cu consecvență și hotărîre largirea și întărirea nucleului proletar al partidului. Trebuia să se creeze și să se întărească celulele de partid înainte de toate în centrele și unitățile industriale muncitorești principale: Valea Prahovei, Valea Jiului, căile ferate, Valea Muresului, Reșița, porturi, industria de război, poșta, telegraf, telefon etc. Criticînd faptul că reorganizarea partidului pe baza celulelor de fabrică și uzină se făcuse nemulțumitor și că celulele de stradă și grupele de cartier rămăseseră ca și înainte forma predominantă, Congresul a trasat sarcina recăldirii întregii munci de partid pe baza celulelor de fabrică și uzină.

Congresul a dezbătut probleme deosebit de importante în legătură cu munca partidului la sate. S-a apreciat că principala condiție a victoriei revoluției în România este înfăptuirea alianței de luptă a muncitorilor și țăr-

nișilor sub hegemonia proletariatului, condus de partidul comunist. Pentru realizarea a acestei sarcini trebuia să se elaboreze linia strategică și tactică justă a partidului în problema țărănescă și să se lichideze cu greșelile făcute în trecut de elementele oportuniste.

Congresul al V-lea a stabilit că partidul avea sarcina să organizeze masele țărănești și să le conducă la lupta pentru rezolvarea revoluționară a problemei pămîntului prin confiscarea întregii proprietăți mari și a întreprinderii acestei proprietăți și predarea lor fără plată argaților, muncitorilor agricoli, țărnișilor săraci și mijlocași și tineretului sărac fără deosebire de naționalitate.

Subliniînd că P.C.R. este unicul partid care luptă pentru adevărată eliberare națională, Congresul a fixat sarcina ducerii în lupte intransigente pe două fronturi: împotriva sovinișmului român și a naționalismului populăre de alte naționalități.

De asemenea o sarcină de prim ordin era apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice împotriva pregătirilor războinice ale imperialiștilor.

Structura organizatorică, compoziția partidului au constituit alte domenii în care Congresul a orientat în spiritul leninismului activitatea de partid. Se cerea să se realizeze cu consecvență și hotărîre largirea și întărirea nucleului proletar al partidului. Trebuia să se creeze și să se întărească celulele de partid înainte de toate în centrele și unitățile industriale muncitorești principale: Valea Prahovei, Valea Jiului, căile ferate, Valea Muresului, Reșița, porturi, industria de război, poșta, telegraf, telefon etc. Criticînd faptul că reorganizarea partidului pe baza celulelor de fabrică și uzină se făcuse nemulțumitor și că celulele de stradă și grupele de cartier rămăseseră ca și înainte forma predominantă, Congresul a trasat sarcina recăldirii întregii munci de partid pe baza celulelor de fabrică și uzină.

Congresul a dezbătut probleme deosebit de importante în legătură cu munca partidului la sate. S-a apreciat că principala condiție a victoriei revoluției în România este înfăptuirea alianței de luptă a muncitorilor și țăr-

nișilor sub hegemonia proletariatului, condus de partidul comunist. Pentru realizarea a acestei sarcini trebuia să se elaboreze linia strategică și tactică justă a partidului în problema țărănescă și să se lichideze cu greșelile făcute în trecut de elementele oportuniste.

Congresul al V-lea a stabilit că partidul avea sarcina să organizeze masele țărănești și să le conducă la lupta pentru rezolvarea revoluționară a problemei pămîntului prin confiscarea întregii proprietăți mari și a întreprinderii acestei proprietăți și predarea lor fără plată argaților, muncitorilor agricoli, țărnișilor săraci și mijlocași și tineretului sărac fără deosebire de naționalitate.

Subliniînd că P.C.R. este unicul partid care luptă pentru adevărată eliberare națională, Congresul a fixat sarcina ducerii în lupte intransigente pe două fronturi: împotriva sovinișmului român și a naționalismului populăre de alte naționalități.

De asemenea o sarcină de prim ordin era apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice împotriva pregătirilor războinice ale imperialiștilor.

Structura organizatorică, compoziția partidului au constituit alte domenii în care Congresul a orientat în spiritul leninismului activitatea de partid. Se cerea să se realizeze cu consecvență și hotărîre largirea și întărirea nucleului proletar al partidului. Trebuia să se creeze și să se întărească celulele de partid înainte de toate în centrele și unitățile industriale muncitorești principale: Valea Prahovei, Valea Jiului, căile ferate, Valea Muresului, Reșița, porturi, industria de război, poșta, telegraf, telefon etc. Criticînd faptul că reorganizarea partidului pe baza celulelor de fabrică și uzină se făcuse nemulțumitor și că celulele de stradă și grupele de cartier rămăseseră ca și înainte forma predominantă, Congresul a trasat sarcina recăldirii întregii munci de partid pe baza celulelor de fabrică și uzină.

Congresul a dezbătut probleme deosebit de importante în legătură cu munca partidului la sate. S-a apreciat că principala condiție a victoriei revoluției în România este înfăptuirea alianței de luptă a muncitorilor și țăr-

nișilor sub hegemonia proletariatului, condus de partidul comunist. Pentru realizarea a acestei sarcini trebuia să se elaboreze linia strategică și tactică justă a partidului în problema țărănescă și să se lichideze cu greșelile făcute în trecut de elementele oportuniste.

cu succes lupta maselor populare în împrejurările create de înfrîngerea zdrobitoare pricinuită trupelor hitleriste și trupelor guvernului fascist antonescan de către geroșoasele Arm. e Sovietice, de ofensiva eliberatoare a Armatei Sovietice pe teritoriul țării noastre, de faptul că mișcarea revoluționară se dezvoltă nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist

● Ziaristii romini reintoși de la Melbourne istorisesc
● Ultimul „act“ al întrecerilor de la Williamstown ● Când spui „hop“ înainte de a sări ● Un sergent „tare“ la matematici ● Cum l-a învins Linca pe campionul Europei.

Note dintr-un reportaj

Cine ride la urmă

Incepuse Olimpiada de cteva zile...
Mă găseam în autobuzul care ne ducea pe noi ziaristii de la Melbourne la Ballarat și, lângă mine, un ziarist francez — după ce privesc îndelung pădurile de eucalipt și turmele neștirite care defilează sub privirile noastre — întorcându-mi fața de la fereastra autobuzului, mă întreabă:
— Din ce țară sînteți, domnule?
— Din România.
— Ah! Jăcu interlocutorul meu și mormăi ceva de neînțelese.
— Apoi, după o scurtă pauză, în care probabil că-și rostogolise prin minte tot ce știa despre țara noastră sub privirile noastre strălucite la Olimpiadă, își trase servietea de așternut și genunchii, o deschise, colțobăi puțin prin ea și scoase ultimul număr al lui „The Herald“, ziarul de după masă melbourne. Îl deschise la pagina sportivă și — după o privire cercetătoare aruncată asupra întregii pagini — își înfișe ochii în clasamentul medaliilor. Vroia să vadă cum stăm.
Urmărea cu vîrf de arătătorului coloana numelor de țări, câștirate

victorie, pe salteaua de lupte de la Exhibition Building.
Apoi, la Williamstown — trăgătorii, la St. Kilda — Olga Orban, la West Melbourne Stadium — gimnastele au întregit șirul succesorilor.
În clasamentul medaliilor Rumânia a apărut timid, pentru prima dată în ziua de 1 decembrie, cu o medalie de aur, undeva pe la periferia șirului.
A doua zi, încă două medalii de aur, încă două de argint, și apoi încă una de aur, și încă una de bronz și încă una de argint și încă două de bronz.

„Rumania“
apărea tot mai sus,
tot mai sus

M-am găsit din nou, alături de colegul de drum din autobuzul Melbourne-Ballarat. Făceam „coadă“ unul lângă altul, la biroul unei societăți aeriene australiene pentru bilete de întoarcere.
Ne-am privit, ne-am recunoscut.
Ca din întâmplare, am deschis „The Herald“ la „The Medal

— Sîrșitii încununază opera! spuneau latinii și zicala lor se potrivește de minune anului nostru sportiv. Olimpiada, succesele noastre la întrecerea celor mai buni sportivi ai lumii, vin să înlocuiască în mod strălucit, un an de activitate laborioasă.
Dacă am obținut un bilanș strălucit la Jocurile Olimpice aceasta se explică, în afară de condițiile bune de antrenament pe care le-au avut în țara noastră prin faptul că sportivii noștri au făcut dovada unui exemplar spirit de luptă, pentru că au luptat încredut în puterile lor, dorind de a afirma apusul din R.P.R.
Și că Rotman a concurat cu piciorul umflat!
Și că Ismailciuc a țesut campion olimpic după ce, cu o zi înainte, ațușese în cursa de fond o criză de ficat?
Și că Linca o boxeră din sferterile de finală și pînă în finală cu mîna dreaptă accidentată și că el, campionul olimpic al categoriei Welter, de-abia și-a putut scoate mîna, umflată, din mînașă, după marea victorie din seara lui 1 decembrie?
Sau că Francisc Horvat a simțit dureri groaznice la un brăț (accidentat) în timpul celor mai grele luptări din cadrul turneului olimpic?
Ștefan Petrescu și Gh. Liykardopol au știut să concureze și să învingă în condiții de întrecere din cea mai grea, la gimnastică și scrima Olga Orban au avut de lîrfat nu numai țaria adversarilor, ci și rezistența unor arbitri cărora le cam venea „peste mîna“ să consenme victorii ale unor sportivi dintr-o țară care pînă nu de mult nu manifestase velleități de frunțășă olimpică.

Victorie a puterii de luptă

Anul acesta a fost un an rodnic în succese internaționale pentru sportul nostru.

— Sîrșitii încununază opera! spuneau latinii și zicala lor se potrivește de minune anului nostru sportiv. Olimpiada, succesele noastre la întrecerea celor mai buni sportivi ai lumii, vin să înlocuiască în mod strălucit, un an de activitate laborioasă.

Dacă am obținut un bilanș strălucit la Jocurile Olimpice aceasta se explică, în afară de condițiile bune de antrenament pe care le-au avut în țara noastră prin faptul că sportivii noștri au făcut dovada unui exemplar spirit de luptă, pentru că au luptat încredut în puterile lor, dorind de a afirma apusul din R.P.R.

Și că Rotman a concurat cu piciorul umflat!

Și că Ismailciuc a țesut campion olimpic după ce, cu o zi înainte, ațușese în cursa de fond o criză de ficat?

Și că Linca o boxeră din sferterile de finală și pînă în finală cu mîna dreaptă accidentată și că el, campionul olimpic al categoriei Welter, de-abia și-a putut scoate mîna, umflată, din mînașă, după marea victorie din seara lui 1 decembrie?

Sau că Francisc Horvat a simțit dureri groaznice la un brăț (accidentat) în timpul celor mai grele luptări din cadrul turneului olimpic?

Ștefan Petrescu și Gh. Liykardopol au știut să concureze și să învingă în condiții de întrecere din cea mai grea, la gimnastică și scrima Olga Orban au avut de lîrfat nu numai țaria adversarilor, ci și rezistența unor arbitri cărora le cam venea „peste mîna“ să consenme victorii ale unor sportivi dintr-o țară care pînă nu de mult nu manifestase velleități de frunțășă olimpică.

Cînd răsună „Doina Oltului“...

Tumulul Jocurilor se mai potolise cînd într-o după amiază plocoasă, în sala cinematografului „Orion“ din Yarra street, operatorul a dat la o parte roțile filmelor cu cow-boy, cu gangsteri și cu detectivi, făcînd loc unor cutii metalice pe care erau însemnate nume complexe necunoscutului: „Ciocirliu“, „Theodor Aman“ și altele, cu o rezonanță complex neobișnuită locurilor de pe țărîmura Iluului Yarra.

Operatorul în chestiune n-a fost însă prea surprins, pentru că și publicul acelei după amieză îl era neobișnuit.

În fața a numeroși membri ai delegațiilor noastre și a invitațiilor lor se prezenta o serie de filme românești.

Și în sală s-a făcut întineric. Aparatul a început să-și depene zumzetul și pe ecranul sălii Orion au apărut imagini filmate la aproape 20.000 de kilometri, în câmpurile Carpaților, în văile Pruhovei sau Oltului, în satetele Maramureșului. Filmul „Ciocirliu“ a răsunat în sala de la Melbourne ritadus în sala de la dansurilor noastre populare, armonia dulce a doinelor, chioștii strigătorilor...

Sala fremdă. Invitații din Italia și Pakistan, din Franța și Africa de Sud urmăresc cu viu interes evoluția dansatorilor din cîmpia Dendrîi.

Dar, cine plînge aici, aproape, cteva scaune mai la dreapta? Un plîns reținut, înăbușit...

Se face lumînd.

Mă uit spre locul unde mi s-a părut că plînge cineva.

Văd priviri umedite de lacrimi. Înțeleg. Este un grup de ro-

Știri sportive

La lupte clasice, Energia D.G.S.M.—Udarnik (R.P. Bulgaria) 6—2

Sala sporturilor Dinamo a găzduit duminică dimineața întîlnirea internațională de lupte clasice dintre echipele Energia D.G.S.M. și Udarnik (R.P. Bulgaria). Luptătorii romîni s-au arătat superiori termenilor învingătorii cu scorul de 6—2. Cele șase victorii ale echipei Energia au fost realizate de Șt. Căciuleac, I. Cernea, D. Pană, V. Bularea, I. Mușeaș și S. Szasz. Din echipa bulgară, comportării frumoase au avut Slavi Slavov și Asan Pehlivanov, realizatorii celor două victorii ale oaspeților.

Un joc echilibrat

Duminică pe stadionul Dinamo în prezența a peste 8000 de spectatori s-a desfășurat al doilea joc de fotbal din cadrul competiției „Cupa 30 Decembrie“ organizată de ziarul „Sportul Popular“. Cu acest prilej echipa selecționată a Capitalei a înfrînt echipele Dinamo București, care se pregătesc în vederea meciului internațional cu echipa T.D.N.A. de la 30 Decembrie.

București — Belgrad 13 — 12

Echipa selecționată de handbal redus a orașului București a debutat cu un strălucit succes în competiția internațională „Cupa Orașelor“, învingînd duminică seara în sala sporturilor Floreasca cu scorul de 13—12 reducîndu-i formația a orașului Belgrad. Înfrîngerea handbaliștilor romîni cu cel iugoslav va prilejului o luptă sportivă de toată frumusețea, care a ținut în permanență încredita atenția celor 4000 de spectatori.

„Scintea tinereții“

Pag. 4-a 24 decembrie 1956

„Rumania“ apărea tot mai sus, tot mai sus

M-am găsit din nou, alături de colegul de drum din autobuzul Melbourne-Ballarat. Făceam „coadă“ unul lângă altul, la biroul unei societăți aeriene australiene pentru bilete de întoarcere.

Ne-am privit, ne-am recunoscut.

Ca din întâmplare, am deschis „The Herald“ la „The Medal

— Sîrșitii încununază opera! spuneau latinii și zicala lor se potrivește de minune anului nostru sportiv. Olimpiada, succesele noastre la întrecerea celor mai buni sportivi ai lumii, vin să înlocuiască în mod strălucit, un an de activitate laborioasă.

Dacă am obținut un bilanș strălucit la Jocurile Olimpice aceasta se explică, în afară de condițiile bune de antrenament pe care le-au avut în țara noastră prin faptul că sportivii noștri au făcut dovada unui exemplar spirit de luptă, pentru că au luptat încredut în puterile lor, dorind de a afirma apusul din R.P.R.

Și că Rotman a concurat cu piciorul umflat!

Și că Ismailciuc a țesut campion olimpic după ce, cu o zi înainte, ațușese în cursa de fond o criză de ficat?

Și că Linca o boxeră din sferterile de finală și pînă în finală cu mîna dreaptă accidentată și că el, campionul olimpic al categoriei Welter, de-abia și-a putut scoate mîna, umflată, din mînașă, după marea victorie din seara lui 1 decembrie?

Sau că Francisc Horvat a simțit dureri groaznice la un brăț (accidentat) în timpul celor mai grele luptări din cadrul turneului olimpic?

Ștefan Petrescu și Gh. Liykardopol au știut să concureze și să învingă în condiții de întrecere din cea mai grea, la gimnastică și scrima Olga Orban au avut de lîrfat nu numai țaria adversarilor, ci și rezistența unor arbitri cărora le cam venea „peste mîna“ să consenme victorii ale unor sportivi dintr-o țară care pînă nu de mult nu manifestase velleități de frunțășă olimpică.

Cînd răsună „Doina Oltului“...

Tumulul Jocurilor se mai potolise cînd într-o după amiază plocoasă, în sala cinematografului „Orion“ din Yarra street, operatorul a dat la o parte roțile filmelor cu cow-boy, cu gangsteri și cu detectivi, făcînd loc unor cutii metalice pe care erau însemnate nume complexe necunoscutului: „Ciocirliu“, „Theodor Aman“ și altele, cu o rezonanță complex neobișnuită locurilor de pe țărîmura Iluului Yarra.

Operatorul în chestiune n-a fost însă prea surprins, pentru că și publicul acelei după amieză îl era neobișnuit.

În fața a numeroși membri ai delegațiilor noastre și a invitațiilor lor se prezenta o serie de filme românești.

Și în sală s-a făcut întineric. Aparatul a început să-și depene zumzetul și pe ecranul sălii Orion au apărut imagini filmate la aproape 20.000 de kilometri, în câmpurile Carpaților, în văile Pruhovei sau Oltului, în satetele Maramureșului. Filmul „Ciocirliu“ a răsunat în sala de la Melbourne ritadus în sala de la dansurilor noastre populare, armonia dulce a doinelor, chioștii strigătorilor...

Sala fremdă. Invitații din Italia și Pakistan, din Franța și Africa de Sud urmăresc cu viu interes evoluția dansatorilor din cîmpia Dendrîi.

Dar, cine plînge aici, aproape, cteva scaune mai la dreapta? Un plîns reținut, înăbușit...

Se face lumînd.

Mă uit spre locul unde mi s-a părut că plînge cineva.

Văd priviri umedite de lacrimi. Înțeleg. Este un grup de ro-

Știri sportive

La lupte clasice, Energia D.G.S.M.—Udarnik (R.P. Bulgaria) 6—2

Sala sporturilor Dinamo a găzduit duminică dimineața întîlnirea internațională de lupte clasice dintre echipele Energia D.G.S.M. și Udarnik (R.P. Bulgaria). Luptătorii romîni s-au arătat superiori termenilor învingătorii cu scorul de 6—2. Cele șase victorii ale echipei Energia au fost realizate de Șt. Căciuleac, I. Cernea, D. Pană, V. Bularea, I. Mușeaș și S. Szasz. Din echipa bulgară, comportării frumoase au avut Slavi Slavov și Asan Pehlivanov, realizatorii celor două victorii ale oaspeților.

Un joc echilibrat

Duminică pe stadionul Dinamo în prezența a peste 8000 de spectatori s-a desfășurat al doilea joc de fotbal din cadrul competiției „Cupa 30 Decembrie“ organizată de ziarul „Sportul Popular“. Cu acest prilej echipa selecționată a Capitalei a înfrînt echipele Dinamo București, care se pregătesc în vederea meciului internațional cu echipa T.D.N.A. de la 30 Decembrie.

București — Belgrad 13 — 12

Echipa selecționată de handbal redus a orașului București a debutat cu un strălucit succes în competiția internațională „Cupa Orașelor“, învingînd duminică seara în sala sporturilor Floreasca cu scorul de 13—12 reducîndu-i formația a orașului Belgrad. Înfrîngerea handbaliștilor romîni cu cel iugoslav va prilejului o luptă sportivă de toată frumusețea, care a ținut în permanență încredita atenția celor 4000 de spectatori.

„Scintea tinereții“

Pag. 4-a 24 decembrie 1956

gimnaștii finlandezi și japonezi clasați pe locurile 2 și 3. Se cină imnul U.R.S.S.

Din nou vocea crainicului: „Individual compus, campion olimpic, Victor Ciukarin, U.R.S.S.“

Ciukarin urcă pe podium. Se cină imnul U.R.S.S.

Apoi vocea crainicului: „Inele, campion olimpic, A. Azarian, U.R.S.S.“

Din nou, imnul U.R.S.S.

Și ceremonia olimpică continuă...

Muratov, la sol, Sakalîn la cal cu minere, Muratov la cal, Ciukarin, la paralele, echipa feminină a Uniunii Sovietice, Latinina la sol, tot ea la sărituri la individual compus, fac să răsunere mereu, mereu imnul U.R.S.S.

Pe ducele de Edimburg, socotit drept oaspetele cel mai de seamă al Melbourne-ului în aceste zile, nu l-a sălășit — se pare — „monotonia“ ceremoniei, în care s-a repetat de 11 ori același imn. El s-a ridicat din lojă înainte de sfîrșit, părăsind sala în care Ciukarin, Muratov, Latinina și ceilalți cucereau neștirite a-pliaze la acest adevărat festival sovietic al gimnasticii.

Victorie a puterii de luptă

Anul acesta a fost un an rodnic în succese internaționale pentru sportul nostru.

— Sîrșitii încununază opera! spuneau latinii și zicala lor se potrivește de minune anului nostru sportiv. Olimpiada, succesele noastre la întrecerea celor mai buni sportivi ai lumii, vin să înlocuiască în mod strălucit, un an de activitate laborioasă.

Dacă am obținut un bilanș strălucit la Jocurile Olimpice aceasta se explică, în afară de condițiile bune de antrenament pe care le-au avut în țara noastră prin faptul că sportivii noștri au făcut dovada unui exemplar spirit de luptă, pentru că au luptat încredut în puterile lor, dorind de a afirma apusul din R.P.R.

Și că Rotman a concurat cu piciorul umflat!

Și că Ismailciuc a țesut campion olimpic după ce, cu o zi înainte, ațușese în cursa de fond o criză de ficat?

Și că Linca o boxeră din sferterile de finală și pînă în finală cu mîna dreaptă accidentată și că el, campionul olimpic al categoriei Welter, de-abia și-a putut scoate mîna, umflată, din mînașă, după marea victorie din seara lui 1 decembrie?

Sau că Francisc Horvat a simțit dureri groaznice la un brăț (accidentat) în timpul celor mai grele luptări din cadrul turneului olimpic?

Ștefan Petrescu și Gh. Liykardopol au știut să concureze și să învingă în condiții de întrecere din cea mai grea, la gimnastică și scrima Olga Orban au avut de lîrfat nu numai țaria adversarilor, ci și rezistența unor arbitri cărora le cam venea „peste mîna“ să consenme victorii ale unor sportivi dintr-o țară care pînă nu de mult nu manifestase velleități de frunțășă olimpică.

Cînd răsună „Doina Oltului“...

Tumulul Jocurilor se mai potolise cînd într-o după amiază plocoasă, în sala cinematografului „Orion“ din Yarra street, operatorul a dat la o parte roțile filmelor cu cow-boy, cu gangsteri și cu detectivi, făcînd loc unor cutii metalice pe care erau însemnate nume complexe necunoscutului: „Ciocirliu“, „Theodor Aman“ și altele, cu o rezonanță complex neobișnuită locurilor de pe țărîmura Iluului Yarra.

Operatorul în chestiune n-a fost însă prea surprins, pentru că și publicul acelei după amieză îl era neobișnuit.

În fața a numeroși membri ai delegațiilor noastre și a invitațiilor lor se prezenta o serie de filme românești.

Și în sală s-a făcut întineric. Aparatul a început să-și depene zumzetul și pe ecranul sălii Orion au apărut imagini filmate la aproape 20.000 de kilometri, în câmpurile Carpaților, în văile Pruhovei sau Oltului, în satetele Maramureșului. Filmul „Ciocirliu“ a răsunat în sala de la Melbourne ritadus în sala de la dansurilor noastre populare, armonia dulce a doinelor, chioștii strigătorilor...

Sala fremdă. Invitații din Italia și Pakistan, din Franța și Africa de Sud urmăresc cu viu interes evoluția dansatorilor din cîmpia Dendrîi.

Dar, cine plînge aici, aproape, cteva scaune mai la dreapta? Un plîns reținut, înăbușit...

Se face lumînd.

Mă uit spre locul unde mi s-a părut că plînge cineva.

Văd priviri umedite de lacrimi. Înțeleg. Este un grup de ro-

Știri sportive

La lupte clasice, Energia D.G.S.M.—Udarnik (R.P. Bulgaria) 6—2

Sala sporturilor Dinamo a găzduit duminică dimineața întîlnirea internațională de lupte clasice dintre echipele Energia D.G.S.M. și Udarnik (R.P. Bulgaria). Luptătorii romîni s-au arătat superiori termenilor învingătorii cu scorul de 6—2. Cele șase victorii ale echipei Energia au fost realizate de Șt. Căciuleac, I. Cernea, D. Pană, V. Bularea, I. Mușeaș și S. Szasz. Din echipa bulgară, comportării frumoase au avut Slavi Slavov și Asan Pehlivanov, realizatorii celor două victorii ale oaspeților.

Un joc echilibrat

Duminică pe stadionul Dinamo în prezența a peste 8000 de spectatori s-a desfășurat al doilea joc de fotbal din cadrul competiției „Cupa 30 Decembrie“ organizată de ziarul „Sportul Popular“. Cu acest prilej echipa selecționată a Capitalei a înfrînt echipele Dinamo București, care se pregătesc în vederea meciului internațional cu echipa T.D.N.A. de la 30 Decembrie.

București — Belgrad 13 — 12

Echipa selecționată de handbal redus a orașului București a debutat cu un strălucit succes în competiția internațională „Cupa Orașelor“, învingînd duminică seara în sala sporturilor Floreasca cu scorul de 13—12 reducîndu-i formația a orașului Belgrad. Înfrîngerea handbaliștilor romîni cu cel iugoslav va prilejului o luptă sportivă de toată frumusețea, care a ținut în permanență încredita atenția celor 4000 de spectatori.

„Scintea tinereții“

Pag. 4-a 24 decembrie 1956

minți plecați de mulți ani din țară, care locuiesc acum în Australia. După ani și ani, au ascultat azi „Doina Oltului“, „Hora Mare“, trîlurile „Ciocirlii“...

Noi părăsim sala voioși. Vom auzi curînd aceste cîntece, la noi, acasă...

În sala de lectură a Palatului pionierilor, aproape 200 de copii „sorbeau“ cu un interes cum numai la e tînr și el. Blond, cu părul copil se poate vedea cuvîndul, cu o privire senină și teie calde, simple, spuse din deschis, întreaga-i făptură animată, ale vorbitorului. Acesta trage, inspiră încredere, „Am să

— Dar să revinim la sergent. A fost găsit unul cu un grad mai mare și omul nostru a schimbat pînă la urmă cifra greșită. Dar nu fără regrete, rămînd la convingerea că tot el are dreptate.

De-abia cînd pe tablă s-a făcut rectificarea

— L-am văzut pe Petrescu răsufînd ușurat. Dar numai pentru o clipă căci l-au năpădit fotografi, o specie de oameni tare curioși. Un învingător olimpic devenea în mîinile lor o foarte jucărie. Și apoi nu știau cîtele sugereze că Petrescu are un pistol de o construcție foarte, foarte specială. Întrii a fost fotografiat pistolul din toate unghiurile, apoi a început „suterîna“ de aproape o oră a campionului olimpic. Cînd trebuia să-l zîmbească, cînd să-l sărute pe Cerkasov, să-l bată pe umăr pe Cișmigiu, să dea autografe și chiar să-și îndrepte pistolul spre inimă... Ultima imagine n-a putut fi realizată, Petrescu neavînd nici un motiv să se sinucidă într-o clipă de asemenea fericire.

L-am văzut în sfîrșit pe podium. O clipă de mare bucurie pentru el, pentru noi, acolo pe țărîmul Oceanului de sud. Sore seară vîntul se potolise, atîc ca să umfle încă pinzele vîntului, abe ca arlipie de nea ale pescărușilor. Un vas mare pornea spre Tasmania: farul de la Gellibrand începuse să clipască din ochi-ii roșii. Numai Ștefan Petrescu pe cea mai înaltă treaptă a podiumului nu vedea toate acestea; privea departe parcă peste deșertul Australiei, Oceanul Indian și mult mai departe încă...

Dar nu acesta e finalul scurtele mele povestiri de la Williamstown. Gheorghe Liykardopol reușind 581 puncte trebuia să tragă un baraj pentru locul 3 cu finlandezul Linoșvuo, care nu era însă de găsit pe poligon. Se afla în clipa aceea tocmai în satul olimpic la mai bine de o oră de drum cu mașina. Este găsit în sfîrșit și adus pe poligon. Se trage barajul și Liykardopol cîștigă.

Trebuie să se facă o nouă premiere pentru locul 3. Fanfara plecase. Liykardopol urcă totuși pe a treia treaptă a podiumului. Un soldat ridică pe catarg steagul românesc, iar alți cîțiva în cor îl cîntă în limba engleză: „Mulți ani trăiască“.

Acesta a fost ultimul act al întrecerilor de la Williamstown. Se facuse întineric.

Peste apele Oceanului de sud vîntul alerga din nou...

TUDOR VORNICU
trimis special al ziarului „Scintea“ la Jocurile Olimpice

CURIOZITĂȚI

— Sîrșitii încununază opera! spuneau latinii și zicala lor se potrivește de minune anului nostru sportiv. Olimpiada, succesele noastre la întrecerea celor mai buni sportivi ai lumii, vin să înlocuiască în mod strălucit, un an de activitate laborioasă.

Dacă am obținut un bilanș strălucit la Jocurile Olimpice aceasta se explică, în afară de condițiile bune de antrenament pe care le-au avut în țara noastră prin faptul că sportivii noștri au făcut dovada unui exemplar spirit de luptă, pentru că au luptat încredut în puterile lor, dorind de a afirma apusul din R.P.R.

Și că Rotman a concurat cu piciorul umflat!

Și că Ismailciuc a țesut campion olimpic după ce, cu o zi înainte, ațușese în cursa de fond o criză de ficat?

Și că Linca o boxeră din sferterile de finală și pînă în finală cu mîna dreaptă accidentată și că el, campionul olimpic al categoriei Welter, de-abia și-a putut scoate mîna, umflată, din mînașă, după marea victorie din seara lui 1 decembrie?

Sau că Francisc Horvat a simțit dureri groaznice la un brăț (accidentat) în timpul celor mai grele luptări din cadrul turneului olimpic?

Ștefan Petrescu și Gh. Liykardopol au știut să concureze și să învingă în condiții de întrecere din cea mai grea, la gimnastică și scrima Olga Orban au avut de lîrfat nu numai țaria adversarilor, ci și rezistența unor arbitri cărora le cam venea „peste mîna“ să consenme victorii ale unor sportivi dintr-o țară care pînă nu de mult nu manifestase velleități de frunțășă olimpică.

Cînd răsună „Doina Oltului“...

Tumulul Jocurilor se mai potolise cînd într-o după amiază plocoasă, în sala cinematografului „Orion“ din Yarra street, operatorul a dat la o parte roțile filmelor cu cow-boy, cu gangsteri și cu detectivi, făcînd loc unor cutii metalice pe care erau însemnate nume complexe necunoscutului: „Ciocirliu“, „Theodor Aman“ și altele, cu o rezonanță complex neobișnuită locurilor de pe țărîmura Iluului Yarra.

Operatorul în chestiune n-a fost însă prea surprins, pentru că și publicul acelei după amieză îl era neobișnuit.

În fața a numeroși membri ai delegațiilor noastre și a invitațiilor lor se prezenta o serie de filme românești.

Și în sală s-a făcut întineric. Aparatul a început să-și depene zumzetul și pe ecranul sălii Orion au apărut imagini filmate la aproape 20.000 de kilometri, în câmpurile Carpaților, în văile Pruhovei sau Oltului, în satetele Maramureșului. Filmul „Ciocirliu“ a răsunat în sala de la Melbourne ritadus în sala de la dansurilor noastre populare, armonia dulce a doinelor, chioștii strigătorilor...

Sala fremdă. Invitații din Italia și Pakistan, din Franța și Africa de Sud urmăresc cu viu interes evoluția dansatorilor din cîmpia Dendrîi.

Dar, cine plînge aici, aproape, cteva scaune mai la dreapta? Un plîns reținut, înăbușit...

Se face lumînd.

Mă uit spre locul unde mi s-a părut că plînge cineva.

Văd priviri umedite de lacrimi. Înțeleg. Este un grup de ro-

Știri sportive

La lupte clasice, Energia D.G.S.M.—Udarnik (R.P. Bulgaria